

Gozdna delavnica v Celju – 26.4.2003

K sreči se vedno bolj zavedamo, da moramo poskrbeti za naš planet. Vedno več ljudi želi za našo Zemljo narediti nekaj koristnega in popraviti napake, ki smo jih počeli v zadnjem času. Tudi nam skavtom ni vseeno, kaj se dogaja z našo Zemljo. To je naš dom, ki ga moramo negovati in poskrbeti zanj. Skavtski način življenja je zelo tesno povezan z naravo. Ampak žal vedno bolj opazamo, da je tega pristnega stika z naravo vedno manj in da smo tudi mi

velikokrat vse preveč 'zaposleni', da bi si vzeli čas in prisluhnili našemu planetu.

O vsem tem smo letos razmišljali ob pripravah na praznovanje dneva Zemlje. Povezali smo se s celjskimi gozdarji in organizirali dve akciji. Najprej smo postavili ograjo okrog 400 let starega hrasta in s tem poskušali opozoriti ljudi na današnje ekološke probleme. V soboto pa smo se odločili še poskrbeti za naše boljše poznavanje narave in naše bližnje okolice. Čeprav imamo v Celju gozd in tudi gozdno učno pot čisto blizu, je le malo tistih, ki so to pot že spoznali in se srečali

z vsemi

drevesi, ki se bohotijo ob njej. Gozdarji so nam ponudili predstavitev rastlinskega sveta v gozdu in nas popeljali po tej učni poti. Popotniki in popotnice smo odšli na malo daljšo pot, volčiče in volkuljice pa so gozdarji popeljali po malo krajši, a zato nič manj zanimivi poti. Na poti smo srečali dosti različnih rastlinskih vrst, spoznali razliko med rdečim in zelenim borom, okušali gozdno deteljico, občudovali vijolice, videli, kako cveti zimzelen... Imeli smo tudi to srečo, da smo videli srno, ki pa je kar hitro zbežala. Poslušali smo tudi ptičje petje in ugotavljali, čigavo bi lahko bilo. Opazovali smo takšne stvari, ki so vedno ob nas, a se zelo malokrat ustavimo, da bi jih videli. Gozdarja sta nam znala približati naravo na prav poseben način in mislim, da je vsak izmed nas dobil vsaj malo tiste njihove ljubezni do naše Zemlje. Po slabih treh urah sprehajanja po gozdu, smo se vsi skupaj še sredi narave zahvalili Njemu, ki je vse to ustvaril z mašo, ki je bila tako preprosta in lepa.

Mislim, da bi lahko Zemlji namenili še kakšen dan in da bi se morali vsak dan zavedati njene dragocenosti. K temu zavedanju nam je tradicionalni »Dan Zemlje« zelo pomagal. Na koncu bi še samo še zahvalila našemu klanovodji – Hitremu medvedu, ki je poskrbel, da smo zdaj vsaj za kanček bolj 'zavedni Zemljani' in pa seveda gozdarjem, ki so bili res super. Narava je res preveliko bogastvo, da bi se ga ne zavedali in ga kar tako zavrgli.

Melita- Mila sova (aka Veseli orel)